

24 Μαΐου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΑΥΙΔ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 401/92)

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Έννομο συμφέρον προσβολής τους — Εφόσον η εκτίμηση της διοίκησης αναφορικά με τα προσόντα αμφισβητείται σοβαρά κατά τρόπο που να καθίσταται επίδικο θέμα προσφυγής, ο αιτητής δεν στερείται εννόμου συμφέροντος προσβολής των διορισμών.
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσφυγή κατά σύνθετης διοικητικής ενέργειας — Κατά την έρευνα της νομιμότητας της το δικαστήριο εξετάζει και τους λόγους ακύρωσης που αφορούν τη νομιμότητα των ενδιάμεσων αποφάσεων.
- 15 Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Αρμοδιότητα ερμηνείας τους έχει το διορίζον όργανο — Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο όταν επιστημάνει υπέρβαση των ακραίων ορίων της αρμοδιότητας αυτής ή άλλη ουσιαστική πλημμέλεια.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Συμβουλευτική Επιτροπή — Διαβιβάζει στην Ε.Δ.Υ. έκθεση για όλους τους υποψηφίους — Απαραίτητο όπως η έκθεση αυτή είναι αιτιολογημένη βάσει του Άρθρου 33(6) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Έλλειψη αιτιολογίας αναφορικά με τον αποκλεισμό υποψηφίου από τον κατάλογο των προσοντούχων καθιστά την απόφαση ακυρωτέα.

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ'

ων η αίτηση με την οποία διόρισαν τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του ίδιου στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας, 2ης τάξης στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως. Το κυριότερο παράπονο του αιτητή ήταν πως η αξιολόγηση των προσόντων του τόσο από τη Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και από την Ε.Δ.Υ. ήταν πλημμελής καθ' ότι έπρεπε να θεωρηθεί προσοντούχο και να περιληφθεί στον προκαταρκτικό κατάλογο και για τις θέσεις τα προσόντα των οποίων κάλυπταν οι παράγραφοι 3(1)(α) και (δ) του σχεδίου υπηρεσίας. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας μερικώς την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 10

- (1) Η προδικαστική ένσταση για έλλειψη εννόμου συμφέροντος απορρίπτεται. Από τη στιγμή που αμφισβητείται σοβαρά, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η εκτίμηση της διοίκησης αναφορικά με τα προσόντα, η οποία και καθίσταται επίδικο θέμα, ο αιτητής δε χάνει το έννομό του συμφέρον να επιδιώξει αναθεώρησή της. 15
- (2) Ούτε η άλλη ένσταση περί έλλειψης εκτελεσιτότητας της ενδιάμεσης απόφασης ευσταθεί. Το σχετικό επιχείρημα του αιτητή είναι ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής αναφορικά με τα προσόντα του αιτητή πάσχει γιατί είναι αναιτιολόγητη. Από αυτό μολύνεται και η ίδια η επίδικη απόφαση που υιοθέτησε το πόρισμα της Συμβουλευτικής. Η απάντηση είναι ότι ο αιτητής προσβάλλει την επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ., που είναι σύνθετη διοικητική ενέργεια. Και κατά την έρευνα της νομιμότητάς της το Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης που αφορούν τη νομιμότητα των ενδιάμεσων αποφάσεων. 20
- (3) Είναι αναλλοίωτη αρχή της νομολογίας ότι την αρμοδιότητα ερμηνείας των σχεδίων υπηρεσίας έχει το διορίζον όργανο. Μόνο όταν επισημαίνεται υπέρβαση των ακραίων ορίων της αρμοδιότητας αυτής ή άλλη ουσιαστική πλημμέλεια, που κακοποιεί το νόημα μίας διάταξής τους, χωρεί επέμβαση από τον ακυρωτικό δικαστή. 25

35
 Η φράση στην παράγραφο 1(δ) "ή άλλο θέμα αποδεκτό για εισδοχή για μεταπτυχιακές σπουδές στην πολεοδομία" δεν μπορεί να υποσημαίνει δίπλωμα στην πολεοδομία για το οποίο προβλέπει η 1(α). Αλλά δίπλωμα σε άλλο θέμα που έχει συνάφεια με την πολεοδομία και παρέχει τη δυνατότητα στον κάτοχό του να κάμει μεταπτυχιακές σπουδές στην επιστήμη αυτή. Είναι φανερό ότι ο σκοπός του συντάκτη του σχεδίου υπηρεσίας ήταν να διευρύνει με την 1(δ) τον κύκλο περιλαμβάνοντας υποψηφίους με τίτλους σπουδών που είναι παρεμφερείς με την πολεοδομία. Η ερμηνεία που υιοθέ- 40

τησε η Ε.Δ.Υ. δε βρίσκεται έξω από τα επιτρεπτά ερμηνευτικά όρια. Το επιχείρημα περί του αντιθέτου απορρίπτεται.

- 5 (4) Αναφορικά με τον άλλο συλλογισμό που αφορά την 1(α) τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ο δικηγόρος της καθής ανέφερε μόνον ότι την απάντηση στο ζήτημα δίνουν τα έγγραφα που επισύναψε στην ένσταση. Δεν υπέδειξε ακριβώς ποιο από αυτά. Ούτε το Δικαστήριο έχει εντοπίσει οτιδήποτε διαφορετικό πέραν των όσων έχει αναφέρει, που όμως δεν υποστηρίζουν τη θέση του. Το εδ. 6 του Άρθρου 33 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) επιβάλλει στη Συμβουλευτική την υποχρέωση να διαβιβάζει στην Επιτροπή "αιτιολογημένη έκθεση για όλους τους υποψηφίους". Παρόλο που θίγηκε η εμβέλεια των προσόντων του αιτητή το θέμα δε διερευνήθηκε από κανένα από τα δύο σώματα. Ούτε αιτιολογήθηκε η απόφασή τους. Όπως έγινε με τα προσόντα της παραγράφου 1(δ). Το υλικό που αφορά στο θέμα και που κατέθεσε ο αιτητής δεν μπορεί να τύχει αξιολόγησης από το δικαστήριο. Η αρμοδιότητα ανήκει στη διοίκηση. Όμως δείχνει την ύπαρξη κάποιων στοιχείων που θα μπορούσε να διερευνηθούν αρμόδια.
- 10
- 15

20 Για τους λόγους αυτούς η προσφυγή πετυχαίνει μερικώς. Ο διορισμός 5 ενδιαφερομένων μερών που κατείχαν το προσόν της παραγράφου 1(α) των οποίων τα ονόματα καταγράφονται στο συνημμένο κατάλογο ακυρώνεται.

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Παντελή ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020,

Ioannou ν. Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 280,

35

Καραγιώργης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669,

Tamassos Tobacco Suppliers & Co. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 60,

Papaleontiou ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 211,

40

Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Δημοκρατία κ.ά. ν. Γιαλλουρίδη κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316,

Τίφας ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 697,

Κελεπέσης ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 785.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας 2ης τάξης, στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως αντί του αιτητή.

10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

Ν. Σάντης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 10, Ειρήνη Γιαννακού.

Cur. adv. vult.

20

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Τον Ιανουάριο του 1991 άνοιξαν 17 θέσεις Λειτουργού Πολεοδομίας 2ης τάξης στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως.

Ανήκουν στην κατηγορία θέσεων πρώτου διορισμού. Η διαδικασία επάνδρωσής τους διέπεται από τις διατάξεις του άρθρ. 33 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (αρ. 1/90). Συνολικά αποτάθηκαν 385 άτομα. Από αυτούς οι 11, περιλαμβανομένου του αιτητή, είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Πρέπει να διευκρινιστεί από την αρχή ότι τα τυπικά προσόντα για κατάληψη των θέσεων καθορίστηκαν με γνώμονα τις ανάγκες της υπηρεσίας. Και τούτο σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του οικείου σχεδίου υπηρεσίας [(βλέπε σημείωση (1))]

25

30

Με βάση λοιπόν τη σημείωση (1) δέκα θέσεις θα αναλάμβαναν υποψήφιοι που ήταν κάτοχοι των προσόντων που απαιτεί η παράγραφος 3(1)(α) του σχεδίου υπηρεσίας. Αυτά είναι "πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος στην πολεοδομία ισότιμο με δίπλωμα ή τίτλο πανεπιστημίου του Ηνωμένου Βασιλείου ή.....". Τρεις άλλες θέσεις θα κατανέμονταν σε επιτυχόντες με "πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο που να επιτρέπει στον κάτοχό του να εγγραφεί ως αρχιτέκτονας ή πολιτικός μηχανικός σύμφωνα με τον περί Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Νόμο [(παράγραφος 3(1)(β))]. Μιά θέση έπρεπε να πληρωθεί από κάτοχο πανεπιστημιακού διπλώματος ή

35

40

τίτλου στη διαχείριση ακινήτων [(παράγραφος 3 (1)(γ)]. Τις υπόλοιπες τρεις θέσεις θα καταλάμβαναν οι υποψήφιοι που ικανοποιούσαν τις απαιτήσεις της παραγράφου 3(1)(δ) δηλαδή “πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο στις οικονομικές επιστήμες, τη γεωγραφία, την κοινωνιολογία ή άλλο θέμα αποδεκτό για εισδοχή για μεταπτυχιακές σπουδές στην πολεοδομία”.

Ο αιτητής προκρίθηκε ως υποψήφιος με βάση τα προσόντα της παραγράφου 3(1)(β) ανωτέρω. Και κλήθηκε σε προφορική εξέταση από την αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή (εφεξής η Συμβουλευτική) που συστάθηκε για σκοπούς πλήρωσης των παραπάνω θέσεων. Ωστόσο δεν περιλήφθηκε στον προκαταρκτικό κατάλογο που η Συμβουλευτική διαβίβασε με την έκθεσή της στην Ε.Δ.Υ. Διευκρινίζεται ότι ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει 32 υποψηφίους τους οποίους η Συμβουλευτική χώρισε σε 4 ομάδες που αντιστοιχούν στις ισάριθμες κατηγορίες προσόντων που θεσπίζει το σχέδιο υπηρεσίας.

Ο αιτητής αμφισβήτησε την κρίση της Συμβουλευτικής και την αξιολόγηση των προσόντων του που έτυχε από αυτή. Διαμαρτυρήθηκε εγγράφως προς την Ε.Δ.Υ. και ζήτησε να τον καλέσει σε συνέντευξη. Η τελευταία απέρριψε το αίτημά του αφού, όπως τον πληροφόρησε με την επιστολή ημερ. 10/12/91 “έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιαστά στοιχεία” που εν τούτοις δεν καθορίζει. Ας σημειωθεί ότι ούτε το πρακτικό συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ. της ίδιας ημερομηνίας διαφαίνεται το θέμα. Απλώς αναφέρεται σε αυτό ότι η Ε.Δ.Υ. “εξέτασε τις παραστάσεις που υπέβαλαν οι ακόλουθοι 7 υποψήφιοι γιατί δεν συμπεριλήφθηκαν στον προκαταρκτικό κατάλογο που ετοίμασε η Συμβουλευτική Επιτροπή και αποφάσισεν όπως αυτές μη γίνουν αποδεκτές”. Το 6ο όνομα ανήκει στον αιτητή. Στη συνέχεια στις 29/11/91 και αφού προηγήθηκε προφορική εξέταση και από την Ε.Δ.Υ. των 32 προκριθέντων, αυτή προέβη στην επιλογή και διορισμό των ενδιαφερομένων μερών.

Στο σημείο αυτό θα μπορούσαν να εξεταστούν οι προδικαστικές ενστάσεις που έχει εγείρει ο δικηγόρος των καθόν. Πρέπει πρώτα να λεχθεί ότι το κύριο επιχείρημα του αιτητή είναι ότι η αξιολόγηση των προσόντων του από τα δύο όργανα υπήρξε πλημμελής. Εκτός από το προσόν της παραγράφου 3(1)(β) έπρεπε να κριθεί προσοντούχος και για τις θέσεις των οποίων τα αντίστοιχα προσόντα καθορίζουν οι παράγραφοι 3(1)(α) και (δ) οπότεν και θα άλλαζαν άρθρη οι προοπτικές για τη συμπερίληψή του στον προκαταρκτικό κατάλογο.

Η ένσταση είναι ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος να

ζητήσει την ακύρωση των διορισμών γιατί δεν κατέχει τα προσόντα που προβλέπουν οι παράγραφοι (α) και (δ) του σχεδίου υπηρεσίας. Η άλλη ένσταση είναι ότι η ενδιάμεση απόφαση της Ε.Δ.Υ. να αποκλείσει τον αιτητή στερείται εκτελεστότητας.

5

Από τη στιγμή που αμφισβητείται σοβαρά, όπως στην προκείμενη περίπτωση, η εκτίμηση της διοίκησης αναφορικά με τα προσόντα, η οποία και καθίσταται επίδικο θέμα, ο αιτητής δε χάνει το έννομο του συμφέρον να επιδιώξει αναθεώρησή της. Βλέπε προσφυγή **Παντελής Αντωνίου Παντελή ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020 10 στην οποία υιοθετείται το σκεπτικό των αποφάσεων του Σ.τ.Ε. 19, 86, 3028 και 4311/88 στις οποίες ουσιαστικά επιλύθηκε όμοιο θέμα:

“..... η διαπίστωση της συνδρομής των τυπικών προσόντων στο πρόσωπο του αιτούντος μπορεί να γίνει και αυτεπάγγελτα από 15 τον ακυρωτικό δικαστή, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η συνδρομή αυτή προκύπτει αποκλειστικά από μία υφιστάμενη ήδη νομική κατάσταση ή βεβαιώνεται με ορισμένο δημόσιο ή άλλο έγγραφο και δεν συνάγεται από ουσιαστική εκτίμηση πραγματικών 20 περιστατικών την οποία κατά νόμο ενεργεί η διοίκηση, προκειμένου να αξιολογήσει μίαν ιδιότητα, ικανότητα ή σχέση κ.λ.π. που επιτρέπει τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου στη διαδικασία του διορισμού”

Κατά τη γνώμη μου ούτε η άλλη ένσταση ευσταθεί. Το σχετικό 25 επιχείρημα του αιτητή είναι ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής αναφορικά με τα προσόντα του αιτητή πάσχει γιατί είναι αναιτιολόγητη. Από αυτό μολύνεται και η ίδια η επίδικη απόφαση που υιοθέτησε το πόρισμα της Συμβουλευτικής. Η απάντηση είναι ότι ο 30 αιτητής προσβάλλει την επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ., που είναι σύνθετη διοικητική ενέργεια. Και κατά την έρευνα της νομιμότητας της το Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης που αφορούν τη νομιμότητα των ενδιάμεσων αποφάσεων: βλέπε π.χ. **Ντίνος Ιωάννου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (1981) 3 Α.Α.Δ. 280, 297, βλέπε επίσης απόφαση της Ολομέλειας του 35 Δικαστηρίου στην **Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669, **Tamassos Tobacco Suppliers & Co. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 60.

Όπως έγινε φανερό από τα παραπάνω ο αιτητής υποστήριξε ότι 40 είχε και τα προσόντα που προβλέπουν οι παράγραφοι 3(1)(α) και (δ) του σχεδίου υπηρεσίας και λανθασμένα δε θεωρήθηκε υποψήφιος για τις αντίστοιχες θέσεις. Επικαλέστηκε δε και κατέθεσε αριθμό εγγράφων για να δείξει μεταξύ άλλων ότι το δίπλωμά του δεν εί-

5 και μόνο στην αρχιτεκτονική αλλά και στην πολεοδομία και ότι
 10 όντως αναγνωρίζεται σαν τέτοιο στη Ρουμανία από πανεπιστήμιο
 της οποίας αποφοίτησε. Σύμφωνα μάλιστα με επιστολή του
 Υπουργείου Παιδείας ημερ. 26/11/91, που πήρε και που προσκομί-
 στηκε, η Κύπρος αναγνωρίζει τίτλους σπουδών που τυγχάνουν
 αναγνώρισης από τις αρχές της χώρας που λειτουργούν τα πνευμα-
 τικά ιδρύματα που τους απένεμαν. Το παράπονο του αιτητή είναι
 ότι πρώτα η Συμβουλευτική και αργότερα η ίδια η Επιτροπή αγνόη-
 σαν, παρά τις παραστάσεις και αντιρρήσεις του, την αληθινή φύση
 των προσόντων του που του εξασφάλιζαν υποψηφιότητα και για τις
 άλλες θέσεις. Χωρίς να δικαιολογήσουν την απόφασή τους ή να
 προβούν σε δέουσα έρευνα.

15 Παρατηρώ ότι η μόνη έρευνα αφορά στα προσόντα της παρα-
 γραφού (δ) για τα οποία ζητήθηκαν και δόθηκαν διευκρινίσεις στις
 24/9/91 από το Διευθυντή του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσε-
 ως που ήταν και ο Πρόεδρος της Συμβουλευτικής. Σύμφωνα με την
 επιστολή αν κριθεί ότι κάποιος έχει τα προσόντα 1(α)(β) και (γ) του
 σχεδίου υπηρεσίας “δεν μπορεί να θεωρηθεί υποψήφιος για την κα-
 20 τηγορία προσόντων 1(δ) για το λόγο ότι για τη κάθε κατηγορία
 1(α)(β)(γ) και (δ) καθορίζεται ο αριθμός των θέσεων και τα συγκεκρι-
 μένα προσόντα που απαιτούνται”. Ο δικηγόρος του αιτητή υπέ-
 βαλε ότι ο Διευθυντής δεν είχε καμιά αρμοδιότητα να ερμηνεύσει το
 σχέδιο υπηρεσίας. Η σύντομη απάντηση σε αυτό είναι ότι την απο-
 25 φασιστική αρμοδιότητα στο θέμα άσκησε η Ε.Δ.Υ. που αναμφισβή-
 τητα μπορούσε να υποβάλει σχετικό ερώτημα προς τη Συμβουλευ-
 τική, που ταξινόμησε τους υποψηφίους ανάλογα με την προσοντο-
 λογία τους.

30 Είναι διαξευκτικά η εισήγηση του αιτητή ότι η παραπάνω ερμη-
 νεία, την οποία εγκολπώθηκε η Ε.Δ.Υ., είναι σφαλερή και καθιστά
 την επίδικη απόφαση ακυρωτέα. Είναι αναλλοίωτη αρχή της νομο-
 λογίας ότι την αρμοδιότητα ερμηνείας των σχεδίων υπηρεσίας έχει
 το διορίζον όργανο. Μόνο όταν επισημαίνεται υπέρβαση των
 35 ακραίων ορίων της αρμοδιότητας αυτής ή άλλη ουσιαστική πλημ-
 μέλεια, που κακοποιεί το νόημα μίας διάταξής τους, χωρεί επέμβα-
 ση από τον ακυρωτικό δικαστή: *Παπαλεοντίου ν. Δημοκρατίας*
 (1987) 3 Α.Α.Δ. 211, *Κλέαρχος Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (1989) 3
 Α.Α.Δ. 1318, *Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1835, *Δη-*
 40 *μοκρατία και Άλλοι ν. Γιαλλουρίδη και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ.
 4316, *Τίφας ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 697 και *Κελεπέσης ν.*
Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 785.

Η φράση στην παράγραφο 1(δ) “ή άλλο θέμα αποδεκτό για εισ-

δοχή για μεταπτυχιακές σπουδές στην πολεοδομία” δεν μπορεί να υποσημαίνει δίπλωμα στην πολεοδομία για το οποίο προβλέπει η 1(α). Αλλά δίπλωμα σε άλλο θέμα που έχει συνάφεια με την πολεοδομία και παρέχει τη δυνατότητα στον κάτοχό του να κάμει μεταπτυχιακές σπουδές στην επιστήμη αυτή. Είναι φανερό ότι ο σκοπός του συντάκτη του σχεδίου υπηρεσίας ήταν να διευρύνει με την 1(δ) τον κύκλο περιλαμβάνοντας υποψηφίους με τίτλους σπουδών που είναι παρεμφερείς με την πολεοδομία. Η ερμηνεία που υιοθέτησε η Ε.Δ.Υ. δε βρίσκεται έξω από τα επιτρεπτά ερμηνευτικά όρια. Το επιχείρημα περί του αντιθέτου απορρίπτεται.

Αναφορικά με τον άλλο συλλογισμό που αφορά την 1(α) τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ο δικηγόρος της καθής ανάφερε μόνον ότι την απάντηση στο ζήτημα δίνουν τα έγγραφα που επισύναψε στην ένσταση. Δεν υπέδειξε ακριβώς ποιο από αυτά. Ούτε η δική μου μελέτη έχει εντοπίσει οτιδήποτε διαφορετικό πέραν των όσων έχω αναφέρει, που όμως δεν υποστηρίζουν τη θέση του. Να θυμηθούμε εδώ ότι το εδ. 6 του άρθρ. 33 επιβάλλει στη Συμβουλευτική την υποχρέωση να διαφιβάλλει στην Επιτροπή “αιτιολογημένη έκθεση για όλους τους υποψηφίους”. Παρόλο που θίγεται η εμβέλεια των προσόντων του αιτητή το θέμα δε διερευνήθηκε από κανένα από τα δύο σώματα. Ούτε αιτιολογήθηκε η απόφασή τους. Όπως έγινε με τα προσόντα της παραγράφου 1(δ). Θα πρόσθετα ότι το υλικό που αφορά στο θέμα και που κατέθεσε ο αιτητής δεν μπορεί να τύχει αξιολόγησής από το δικαστήριο. Η αρμοδιότητα ανήκει στη διοίκηση. Όμως δείχνει την ύπαρξη κάποιων στοιχείων που θα μπορούσε να διερευνηθούν αρμόδια.

Για τους λόγους αυτούς η προσφυγή πετυχαίνει μερικώς. Ο διορισμός 5 ενδιαφερομένων μερών που κατείχαν το προσόν της παραγράφου 1(α) των οποίων τα ονόματα καταγράφονται στο συνημμένο κατάλογο ακυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς χωρίς έξοδα.